

[Madsen-Mygdal.]

ned, saa de svarer til Købeevnen. Det lader sig ikke gøre at løfte Købeevnen op, den er formindsket, og disse kunstige Midler bidrager kun til yderligere at forhøje de Priser, der i Forvejen er for høje, men de andre Priser, som er for lave, forhøjes ikke derigennem.

Til Slutning kom det ærede Medlem ind paa en Bane, jeg dog vil henstille til ham ikke at fortsætte paa. Det ærede Medlem udtalte, at Socialdemokrater og Radikale havde, hvad han kaldte Kærlighed til England. Nu ved jeg ikke, hvor meget den højtærede Udenrigsminister ønsker, vi skal tale om de forestaaende Forhandlinger, men jeg tror ikke, det nytter, vi drøfter dem her fra Folketingets Talerstol, og jeg vil advare imod, at man nævner enkelte Partier som dem, der har Kærlighed til og Sympati for England, og derved antyder, at andre Partier staar tilbage i saa Henseende. Jeg tror ikke, det gavner nogen Interesse i vort Folk, om vi begynder at drøfte vort Forhold til andre Lande paa den Maade her i Tinget.

Det ærede Medlem sagde nu, at man i England vilde paaskønne det, hvis dette Lovforslag blev vedtaget. Det kan det ærede Medlem naturligvis sige; men jeg tror nu ikke, han har nogen Viden i saa Henseende. Jeg skal kun minde om, at den Dag, Afleveringspligten endelig blev ophævet — det skete, sent og kun delvis, men det skete altsaa dog —, blev dette kommenteret i England, og skønt det var hævet fra Regeringens Side, at den var opretholdt af Hensyn til det gode Forhold til England, saa udtalte dog alle ledende engelske Blade deres Lykønskning til Danmark, fordi Landet endelig var blevet befriet for den, og der blev udtalt Haab om, at vi vilde fortsætte og afvikle det Restriktionssystem, vi havde med Hensyn til Vareimporten; det har i mange Maader ramt England paa en Maade, som har givet Anledning til i hvert Fald nogen Misforstaaelse.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa de Forhandlinger, der er bebudet med England, Mulighederne for at opnaa Resultater, og hvad vi i saa Henseende bedst kan gøre, men kun minde om, at det er en usædvanlig Fremgangsmaade, at Regeringen, før man gaar til Forhandling med et andet Land, kræver gennemført en Lov, der muliggør den at imødekomme de Ønsker, man overhovedet kan tænke sig vil blive fremsat. Det er en Regel, man altid har haft i alle Lande, at naar man indtræder i Forhandling om økonomiske Spørgsmaal, Handelssamkvem o. s. v. med

andre Lande, ser man at opnaa et Resultat og slutter en Overenskomst under Forudsætning af, at de paagældende Landes raadgivende Forsamlinger ratificerer Overenskomsten; og medfører Overenskomster visse Ændringer i gældende Lovbestemmelser, gennemfører man disse Ændringer, efter at man har set, hvad der kræves, og hvad der tiltrænges.

Det er det, vi ser i England i disse Dage. Da man gik til Ottawa-Forhandlingerne med Kolonierne, forhandlede man og naaede et Resultat; og efter at Resultatet er opnaaet, forelægges det nu for Parlaterne i samtlige de Lande, som er paavirket deraf, og man forbereder de Ændringer i Lovgivningen, som er nødvendiggjort derved.

Jeg advarer den høje Regering mod at misbruge disse udenrigspolitiske Hensyn, som vi gerne skulde være fælles om at tage, og jeg vil længst muligt bevare Haabet om, at vi her i Landet kan føre en Udenrigspolitik saa højt oppe over Partierne, at vi alle kan se op til den.

Jeg advarer mod paa Forhaand at stille et Krav som dette under Paaskud af, at det er nødvendigt — hvad det jo aldeles ikke er, det strider mod al Praksis, at man stiller et saadant Krav paa Forhaand —, ikke i Virkeligheden for at tjene vore Interesser i Udlandet, men for at tjene partipolitiske Formaal, for at tjene en bestemt Opfattelse af Samfundsforholdene. Den kan de Herrer jo have, men de skulde ikke have Lov til at misbruge vor Udenrigspolitik og vort Forhold til Udlandet i saadanne Formaalets Tjeneste. Men det er det, Regeringen er inde paa og Regeringspartierne støtter den i, og jeg advarer den imod at gaa den Vej.

Jeg skal saa i øvrigt kun sige dette — idet jeg, som sagt, for mit Vedkommende vil holde mig til Lovforslaget og kun har fremsat disse Bemærkninger som et Svar til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen —, at vi staar her ved tredje Behandling med et Forslag, der er ganske det samme som det, der forelaa ved første Behandling, og jeg kan derfor ogsaa om mit Partis Stilling til dette Forslag helt og fuldt henholde mig til de Udtalelser, som jeg fremsatte ved første Behandling, og som der formentlig ikke er Grund til at gentage her ved denne Lejlighed.

Jeg kan kun beklage, at den Forhandling i Udvalget, der ligger mellem første og anden Behandling, har været ganske betydningløs. Regeringen har straks i Udvalget ikke blot fastholdt sit Forslag, men erklæret, at dette Forslag er et Minimum